

Kronika parafialna

1 października – rozpoczęliśmy nabożeństwa różańcowe. Ciężko bardzo wysoka frekwencja na nabożeństwach dla dzieci. Spory niedosyt zaobudził udział dorosłych.

11 października – przeżywalimy kolejny już Dzień Papieski. Z tej okazji przeprowadzona została przed kościołem zbiórka do puszek na Dzień Trzeciego Tysiąclecia, czyli fundusz, który wspiera stypendiami zdolnych, ubogich młodzież.

11 października – został otwarty tymczasowy dom katechetyczny w parafii Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Msze Święte w niedzielę są w nim odprawiane o godzinie 7.30, 9.00, 11.00, 18.00. W kaplicy szpitalnej Msza Święta dla chorych i pracowników szpitala jest sprawowana każdego dnia o 16.30.

14 października – Chór Świętej Cecylii obchodzi jubileusz 80

-lecia istnienia. Z tej okazji odbyło się wiele imprez towarzyszących, między innymi w kościele Świętej Trójcy oraz w Urzędzie Miasta.

16 października – przeżywalimy kolejną rocznicę wyboru papieża Jana Pawła II na Stolicę Piotrową. W czasie okolicznościowego nabożeństwa mieliśmy okazję obejrzeć prezentację multimedialną o życiu papieża Polaka oraz odmówiliśmy różańiec w intencji jego rychłej beatyfikacji.

18 i 25 października – młodzież Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży rozprowadzała po Mszach Świętych znicze w ramach akcji „Znicz”. Zebrane fundusze będą przeznaczone na zakup świecnych paczek dla najuboższych rodzin naszej parafii.

Pismo Parafii Świętej Trójcy w Kościerzynie

GWIAZDA PRZEWODNIA

Listopad 2009

GWIAZDA PRZEWODNIA

Wydawca: Parafia Świętej Trójcy w Kościerzynie,

Plac Jana Pawła II 1, 83-400 Kościerzyna

Redaktor: Ks. Krzysztof Wilkowski

Do użytku wewnętrznego Kościoła

Chwila wspomnień

Ledwie zdążyliśmy zakończyć nabożeństwa różańcowe w miesiącu października, a już przygotowujemy się do kolejnego w naszym życiu adwentu. Miniony czas obfitował w liczne wydarzenia, stąd też czas tak szybko upływał. Obchodziliśmy między innymi kolejny

Dzień Papieski,

80 – lecie naszego parafialnego Chóru Świętej Cecylii, urodziny Księdza Prałata Mariana Szczepińskiego.

80 lat temu organista Jan Sorożyński założył w Kościele Chór Świętej Cecylii. Od tamtej pory

chór nieustannie krzewi kulturę muzyczną i upiększa swoim śpiewem

różne wydarzenia kościelne i państwowe. Z tej okazji odbyła się uroczysta sesja Rady Miasta Kościerzyna w Sali im. Ludomira Szopińskiego.

W czasie sesji chór został wyróżniony medalem Tomasza Rogali – drugim co do ważności odznaczeniem przyznawanym przez Radę

Miasta. Po odebraniu medalu przez dyrygenta, pana organistę Leszka Borowicza

uczestnicy sesji wysłuchali piętnastominutowego koncertu chóru, będącego zwieńczeniem pierwszej odsłony świętowania.

Druga odsłona uroczystości miała miejsce w kościele parafial-

Sakrament Chrztu ew. przyjęli...

Alicja Kupper,
córka Marka i Marty
Aleksander Chmielarz,
syn Adama i Anny
Zuzanna Kaczmarek,
córka Michała i Magdaleny
Tomasz Stoltmann,
syn Adama i Ewy
Sandra Kulas,
córka Radosława i Katarzyny
Paulina Bielawa,
córka Mariusza i Małgorzaty
Agata Kalinowska,
córka Roberta i Agnieszki
Kornelia Maszk,
córka Kamila i Anny
Maksymilian Kulaszewicz,
syn Dominika i Anity
Alicja Zwolakiewicz,
córka Leszka i Barbary
Dawid Muc,
syn Adama i Kamili
Nela Tuskowska,

córka Marcina i Katarzyny
Nataniel Czapiewski,
syn Janusza i Katarzyny
Konrad Brzoskowski,
syn Tomasza i Iwony
Cezary Zaborowski,
syn Daniela i Emilii
Oliwia Potrac,
córka Marcina i Justyny
Urszula Flisikowska,
córka Radosława i Anny
Roksana Kulas,
córka Błażeja i Joanny
Wiktoria Szmaglińska,
córka Radosława i Agnieszki
Aleksandra Damaszk,
córka Marka i Róży
Maciej Kuszowski,
syn Krzysztofa i Anny
Piotr Broskowski,
syn Przemysława i Anny
Wiktoria Okrój,
córka Rafała i Marii

Odeszli do Pana...

Jadwiga Knitter, ul. Dworcowa, l. 80.
Zofia Skirzewska, Nowe Polaszki, l. 86.
Stanisław Zaborowski, Kościerska Huta, l. 81.
Maria Zabrocka, ul. Kasztanowa, l. 59.
Zbigniew Białyk, ul. Konopnickiej, l. 48.

Wanda Jastak, Gdańsk, l. 92.
Agnieszka Kutela, Kościerska Huta, l. 84.
Waldemar Grobelny, ul. Młyńska, l. 29.
Zofia Bednarek, Kaliska, l. 76.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

29 listopada – 4 grudnia 2009 r.

Niedziela – 29 listopada

Msze św.: 6.30, 8.00, 9.30, 11.00 dla dzieci, 12.30 – suma parafialna, 14.00, 15.30 – z błogosławieństwem małych dzieci i matek oczekujących potomstwa, 18.00

Poniedziałek – 30 listopada; Wtorek – 1 grudnia; Środa – 2 grudnia; Czwartek – 3 grudnia

6.15 – Msza św. z homilią¹ – Roraty

7.30 – Msza św. z homilią¹

8.30 – Msza św. z nauk¹ rekolekcyjnych¹

15.15 – Msza św. z nauk¹ rekolekcyjnych¹ dla młodzieży

16.30 – Msza św. z nauk¹ rekolekcyjnych¹ dla dzieci (szczególnie dzieci pierwszokomunijnych i ich rodziców)

18.00 – Msza św. z nauk¹ rekolekcyjnych¹

Piątek – 4 grudnia – Odpust św. Barbary

6.15 – Msza św. z homilią¹ – Roraty

8.00 – Msza św. z homilią¹

9.00 – Msza św. z homilią¹

11.00 – Msza św. w kościele św. Barbary

15.15 – Msza św. z homilią¹

16.30 – Msza św. z homilią¹

18.00 – Suma odpustowa pod przewodnictwem J.E. Księdza Biskupa Piotra Krupy

Spowiedź św. z udziałem kapłanów z sąsiednich parafii

Środa – 2 grudnia – od godz. 8.00 do 11.00 i 14.30 do 19.00

Czwartek – 3 grudnia – od godz. 8.00 do 11.00 i 14.30 do 18.15

Przygotuj swoje serce na przyjęcie Pana!

Serdecznie zapraszamy do udziału w rekolekcjach

nym Świętej Trójcy. Najpierw odbył się koncert w hołdzie Janowi Pawłowi II, po czym zostały wręczone błogosławieństwa Księdza Biskupa

– udzielone na prośbę duchowego opiekuna chóru – księdza prałata Mariana Szczepińskiego. Błogosławieństwa otrzymali dyrygent oraz siedmiu chórzystów z najdłuż-

szym stażem. Dodatkowo ksiądz prałat wspólnie z księdzem kanonikiem Tomaszem Rakowskim oraz przewodniczącym Rady Miasta Stanisławem Gierszewskim wręczył 5 medali Matki Bożej Królowej Rodzin dla najbardziej zasłużonych śpiewaków.

Jubileuszowe uroczystości uświetnili swoją obecnością ksiądz kanonik Piotr Krupiński – rejonowy referent spraw muzyki kościelnej oraz wła-

dze miasta i powiatu. Na zakończenie jubileuszowego świętowania ksiądz prałat sprawował wraz z obecnymi kapłanami Mszę Świętą. Homilię wygłosił ksiądz kanonik Tomasz Rakowski. Przypomniawszy między innymi słowa Jana Pawła II, który powiedział kiedyś, że każdy chórzysta jest

posłany do świata, aby pokazywać przez piękno muzyki, że wiara nadzieja i miłość są wartościami, na które musimy się

w życiu zdecydować.

Już w przyszłym tygodniu rozpoczynamy rekolekcje adwentowe, na które w tym miejscu pragnęlibyśmy bardzo ser-

decznie wszystkich zaprosić. Plan rekolekcji zamieszczamy w niniejszym numerze „Gwiazdy Przewodniej”.

Ks. Krzysztof

ADWENT - CZAS OCZEKIWANIA NA PRZYJĘCIE PANA

Łacińskie słowo adventus jest tłumaczeniem greckiego epifaneia i parusia. Termin ten w Rzymie oznaczał oficjalny przyjazd, odwiedziny dygnitarza państwowego po objęciu urzędu. W języku religijnym natomiast oznaczał coroczne przybywanie bóstwa do świętyni. W chrześcijaństwie termin adventus stał się klasycznym wyrażeniem na oznaczenie przyjścia Chrystusa zarówno w sensie Wcielenia, jak i powtórnego przyjścia w chwale.

Religijny sens Adwentu – oczekiwanie na przyjście Chrystusa Pana, dla człowieka wierzącego stanowi ważny element indywidualnego przygotowania się na nieuniknione spotkanie z Chrystusem Panem. Okres Adwentu ma podwójny charakter, zawiera w sobie podwójne przesłanie. Jest to liturgiczny okres przygotowania

siebie na przeżycie tajemnicy Wcielenia, czyli okres przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, przez którą wspominamy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. To właśnie w Chrystusie objawia się Bóg człowiekowi w ludzkim ciele. Równocześnie jest okresem, w którym przez wspomnienie pierwszego przyjścia Chrystusa kieruje się dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów.

Dlatego właśnie okres Adwentu jest określany okresem pobożnego, aktywnego i radosnego oczekiwania. Te dwie idee adwentowe: narodzenie Chrystusa i wyczekiwanie drugiego przyjścia podzieliły Adwent na dwie części. Dzień 17 grudnia stanowi granicę tego podziału. Pierwsza część Adwentu akcentuje oze-

jańskie, bez troskie dzieciństwo i mogą teraz w pełni uczestniczyć we mszy świętej. Pierwsza spowiedź sprawiła, że popełniam mniej grzechów.

Myślę, że wiara nie powinna sprowadzać się tylko do chodzenia do kościoła i modlenia się, ale też do czynnego uczestniczenia w życiu religijnym, np. bezinteresowne pomaganie innym.

W swoim życiu nauczyłem się również, że Boga nie można traktować jako kogoś dalekiego i niedostępnego, że uczestniczy on w naszym życiu i jego cuda są tak częste, że dla nas niezauważalne.

Moja wiara nie jest taka doskonała, ale zawsze staram się ją pogłębiać. Następnym ważnym wydarzeniem religijnym będzie moje bierzmowanie. W moim życiu popełniam dużo błędów i grzechów, ale chcę to zmienić i z roku na rok stać się coraz mocniejszy w moich postanowieniach. Wiem, że nigdy nie będę doskonały, ale chcę dążyć do coraz głębszej wiary i poznawać Boga na tyle, na ile jest to możliwe. Chcę iść za przykładem świętych i sam zbliżyć się choć trochę do świętości.

Kamil

Sakrament małżeństwa zawarli...

Bartosz Nakielski i Karolina Zwara
Krystian Roszkowski i Lidia Łucka

Bartosz Rybaczewski i Małgorzata Janke
Michał Kaczmarek i Magda Wrońska

Zygmunt Drobiński i Genowefa Niesiołowska
Zbigniew Rzeźnikowski i Izabela Kamińska
Sylwester Sędzicki i Grażyna Górowczewska

Michał Lewandowski i Marta Kulka
Adam Chmielarz i Anna Murszewska

Piotr Gębka i Magdalena Piątek
Sławomir Bronk i Bernadeta Stankowska

Arkadiusz Romejko i Anna Kolińska
Piotr Krzemiński i Agnieszka Szarmach

Radosław Słomiński i Marta Kłokol
Dariusz Sędzicki i Weronika Łukowicz

Paweł Popowski i Paulina Giętkowska
Piotr Jaks i Ewelina Berth

*Szczęśliwe małżeństwo
to długa rozmowa,
która wciąż wydaje się za krótka.*

Andre Maurois

„W MOJEJ MŁODOŚCI WZRASTAM W LATACH, MĄDROŚCI I ŁASCE”

Taki oto tytuł nosił nazwę temat prac konkursowych, w których wzięli udział uczniowie naszej parafii. Poniżej prezentujemy jedną z najciekawszych prac – zakwalifikowaną aż do etapu ogólnopolskiego.

Mam na imię Kamil i chodzę do drugiej klasy gimnazjum w Koście-rzynie. Urodziłem się w rodzinie wierzącej i praktykującej, dlatego też od wczesnej młodości wpajano mi podstawy chrześcijańskiego życia. Wiele jednak nauczyło mnie dalsze życie. Dużo czytam o Bogu i często znajduję namacalne dowody jego istnienia, bo kto może racjonalnie udowodnić istnienie cudów albo opętań? W moim doświadczeniu nauczyłem się, że Bóg nie jest tylko w naszej świadomości, duszy, ale jest on wokół nas i daje nam znaki swej obecności, na przykład cuda. Niektórzy ludzie mylnie nazywają je zbiegami okoliczności. Modlę się codziennie i chodzę do kościoła, jednak myślę, że to nie wystarczy do zbawienia.

Wiarę pogłębiły we mnie także lekcje religii, które pomagają mi zrozumieć Boga, Jego działanie i

moją w Niego wiarę. Często czytam samodzielnie Biblię, i chociaż wielu rzeczy w niej nie rozumiem, staram się dociekać prawdy. Jako, że jestem osobą niewidomą, trudność sprawia mi dokładne wyobrażenie świętych obrazów, rzeźb i ozdób kościelnych. Z tego powodu też pobyt w Częstochowie nie wywarł na mnie wielkiego wrażenia. Jednak na lekcjach religii oglądałem filmy, które mnie zainteresowały.

Wielki wpływ na moją wiarę miał papież Jan Paweł II, z którym się, co prawda nie spotkałem, ale jego przemówienia, wywarły na mnie wielkie wrażenie. Jego śmierć dotknęła mnie tak samo, jak wielu innych i skłoniła mnie do większych refleksji o Bogu i wierze. Moją wiarę pogłębiła także niedawna śmierć mojego dziadka, bo wtedy mogłem dokładniej zastanowić się nad śmiercią i jej nieuchronnością. Kochałem go i głęboko wierzę, że kiedyś się z nim spotkam. Ta myśl podtrzymywała mnie na duchu. Wielkim przełomem w moim życiu była Pierwsza Komunia Św.. Wtedy zrozumiałem, że skończyło się dla mnie chrześci-

kiwanie na drugie przyjscie Chrystusa w dniu ostatecznym, natomiast druga część jest przygotowana wiernych na spotkanie z Chrystusem przy żłóbku.

Podział ten jest widoczny w tekstach liturgicznych, zarówno czytaniach biblijnych jak i modlitwach. Źródłem wszystkich tekstów liturgii adwentowej obydwu części jest księga proroka Izajasza. Czytania przede wszystkim obrazują tęsknotę za wyczekiwany Mesjaszem.

Adwent – okres przygotowania do Bożego Narodzenia rozpoczyna się od pierwszych nieszporów I niedzieli Adwentu przypadającej między 27 listopada a 3 grudnia i obejmuje 4 niedziele kończąc się pierwszymi nieszporami Bożego Narodzenia.

W okresie adwentu wierni uczestniczą w tradycyjnych Mszach – zwanych roratami. Nazwa roraty wywodzi się od słów pieśni na wejście: rorate. Najstarsze ślady odprawianej w Polsce Mszy roratniej w okresie adwentowym sięgają XIII w. Swój szczytowy rozwój osiągnęły roraty w XVI w. Do ich upowszechnienia przyczyniły się różne stowarzyszenia religijne i bractwa np.: Bractwo literackie.

W związku z Roratami powstało szereg zwyczajów, jak procesje z lampionami, zapalanie świecy adwentowej – roratki, która ma symbolizować Najświętszą Maryję Pannę jako Jutrzenkę przed przyjsciem Słońca – Jezusa Chrystusa, czy też wieniec adwentowy. Na wieńcu umieszcza się 4 świece, jako symbol 4 niedziel Adwentu. W kolejne niedziele Adwentu zapala się odpowiednią ilość świec. W całości wieniec adwentowy jest obrazem wspólnoty oczekującej w miłości i radości swego Pana.

Okres Adwentu przypomina bardzo ważną prawdę, że jako chrześcijanie jesteśmy w trakcie nieustannego oczekiwania, ciągłego wypatrywania Zbawiciela. Oczekiwanie wiąże się z potrzebą gotowości, bycia zdecydowanym na to ostateczne spotkanie. W Adwencie nie chodzi tylko o przygotowanie się do Świąt Bożego Narodzenia, do świętowania pamiątki Wcielenia się Syna Bożego w ciało ludzkie, ale o coś więcej. Jest to czas, który uświadamia wierzącym, że są ludźmi w drodze, czyli pielgrzymami na ziemi, to znaczy, że zmierzają ku jakiemś celowi, a takim celem dla każdego chrześcijanina jest wspólne spotkanie w domu Ojca.

Diakonat pod okiem świętego Jana Marii Vianney'a. Słów kilka o Roku Kapłańskim

„Kapłaństwo – to miłość Serca Jezusowego”. Taką oto krótką „definicję” kapłaństwa podał święty Jan Maria Vianney, który stał się w obecnym roku – Roku Kapłańskim – szczególnym patronem nie tylko

proboszczów i ich współpracowników, ale i wszystkich, którzy odczytują w swoim sercu ziarno powołania kapłańskiego. Od 19 czerwca br., uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa, Ojciec Święty Benedykt XVI ogłosił „Rok Kapłański”, ukazując nie tylko duchownym, ale i całemu Kościołowi świetlaną postać Proboszcza z Ars. Dla mnie jest to wielki znak czasu, znak wyjątkowy i niepowtarzalny, gdyż cały swój diakonat (pierwszy stopień święceń) mogą przeżywać w tym szczególnym Roku.

Psalmista w jednym z psalmów mówi: „Lepsza jest odrobina, którą

posiada sprawiedliwy, niż wielkie bogactwa występnych” (Ps 37). Ta „odrobina” w życiu człowieka sprawiedliwego rodzi wielką łaskę. Zrodziła Bożą łaskę również w życiu św. Jana Marii. Był on przecież człowiekiem bardzo prostym, nie żądał wiele od życia, będąc w seminarium miał wielkie trudności z nauką, zwłaszcza z nauką języków, a mimo to Bóg miał wobec niego wspinały plan. Trzy lata po święceniach kapłańskich został posłany do Ars – małej francuskiej

wioski, znacznie oddalonej od „wielkiego świata”, parafii liczącej 230 dusz. Obojętność w wierze, zaniedbania w kwestiach moralnych, wreszcie brak miłości do Boga – to główne „chwasty”, które zdążyły wypuścić swoje korzenie w Ars. Biskup, wysyłając św. Jana Marię na parafię, dodał: „Jest to mała parafia, w której nie ma wiele miło-

ści Boga: ty im ją przyniesiesz”.

I rzeczywiście... - przyniósł.

Szybko stał się pastorem nie tylko Ars, ale i licznych rzesz, które przybywały z daleka. Przyglądając się temu świętemu Kapłanowi odczytuję dziś moją drogę ku kapłaństwu. Patrę na nie jako na rzeczywistość, która stoi poza mną – gdzieś z przodu, w przyszłości, ale równocześnie widzę, jak się nieuchronnie zbliża. Zbliża się to szczęście, zbliża się szczęście służby. Święty Jan Maria Vianney uczy mnie, że kapłan święty to kapłan żyjący modlitwą, niewęgetujący na niej, ale żyjący w pełni – w pełni Chrystusa.

P r a g n ę dwóch rzeczy: być tak zafascynowany kapłaństwem, jak był nim zafascynowany Proboszcz z Ars oraz być wdzięcznym Panu

Bogu – coraz bardziej, coraz doskonalej – za ten dar, bo kapłaństwo to skarb, „skarby w naczyniach glinianych”.

Drogi Młody Przyjacielu!

Jeśli słyszysz w swoim sercu głos, który zaprasza Ciebie do służby w kapłaństwie, jeśli słyszysz ten głos, może cichy, może nieco spokojny, ale wyraźny – nie zagłuszaj go, wsłuchaj się w to, co podpowiada. Jak niegdyś Chry-

stus przemierzał okolice Palestyny nauczając i ludziom dobrze czyniąc,

tak dziś przychodzi do człowieka poprzez posługę kapłanów. Ich słowami nauczają, ich rękoma czyni Największy Cud wszechświata – Eucharystię.

Być może Jezus powołuje i Ciebie! Odpo-

wiedz na ten głos!

Diakon Marcin Kidziun

